

Інновації в управлінні закладами освіти: теорія та практика

*Матеріали студентської науково-практичної конференції
(11 листопада 2020 року)*

Харків – 2020

За загальною редакцією директора Інституту підвищення кваліфікації педагогічних працівників і менеджменту освіти ХНПУ імені Г. С. Сковороди, проф. Р. І. Черновол-Ткаченко; заступника директора Інституту підвищення кваліфікації педагогічних працівників і менеджменту освіти ХНПУ імені Г. С. Сковороди, проф. О. І. Мармази, зав. кафедри наукових основ управління, доц. О. Є. Гречаник.

Редакційна колегія:

О. В. Гресь – начальник управління освіти адміністрації Московського району Харківської міської ради, к.пед.н., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

В. В. Григораши – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Т. В. Куценко – начальник управління освіти адміністрації Київського району Харківської міської ради, к.пед.н., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

О. В. Темченко – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Т. М. Хлебнікова – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Тексти доповідей друкуються в авторській редакції.

Інновації в управлінні закладами освіти: теорія та практика. Матеріали студентської науково-практичної конференції (11 листопада 2020 року). — Харків : ХНПУ; «Мітра», 2020. — 93 с.

Збірник підготовлено за матеріалами науково-практичної студентської конференції, що висвітлюють науково-теоретичні, організаційно-методичні підходи, моделі, механізми забезпечення якості освіти й управління нею. Видання стане в пригоді керівникам і науково-педагогічним (педагогічним) працівникам системи дошкільної, загальної середньої, позашкільної, фахової передвищої, вищої освіти, у тому числі післядипломної, перепідготовки кадрів, дозволить їм упорядкувати й оптимізувати управлінську діяльність у процесі роботи.

Відповідальність за зміст, стилістику, орфографію та пунктуацію статей несуть автори.

Видано за рахунок авторів.

<i>УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	
Рябко М. О.	71
<i>ВДОСКОНАЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРАВОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА В УМОВАХ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ</i>	
Свічкарь С. В.	73
<i>РІВЕНЬ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ДІАГНОСТУВАННЯ якості освіти В ОРГАНІЗАЦІЇ</i>	
Сіряк С. В.	74
<i>ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ: ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ</i>	
Скотня Т. С.	75
<i>УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	
Скрипниченко Л. М.	76
<i>СТАН ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ В ЗЗСО В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ</i>	
Собакар Є. А.	78
<i>ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ</i>	
Терлецька В. А.	79
<i>ПРОБЛЕМИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ УПРАВЛІННЯ ВИХОВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПЕДАГОГІВ</i>	
Ткаченко О. М.	80
<i>УПРАВЛІННЯ РОЗВИКОМ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРИКЛАДНИЙ КОНТЕКСТ</i>	
Трубчанінов М. А.	81
<i>ОЦІНЮВАННЯ КОМПЛЕКСНО-ЦІЛЬОВОЇ ПРОГРАМИ З ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМ САМОВДОСКОНАЛЕННЯМ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ</i>	
Тума Л. П.	82
<i>ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ШКОЛИ</i>	
Федорець О. С.	83
<i>УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ В ПЕДАГОГІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	
Фірсова Н. В.	84
<i>СТАН УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ОНОВЛЕННЯ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ</i>	
Хохлов І. Ю.	86
<i>ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ</i>	
Чевалкова Н. В.	87
<i>УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО АДМІНІСТРАТОРА СФЕРИ ПОСЛУГ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	
Чернявська Н. І.	88
<i>УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ СПІВПРАЦІ ПЕДАГОГІВ, БАТЬКІВ УЧНІВ</i>	
Шунаєва М.В.	89
<i>РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГІВ ЗДО ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	
Юдіна С. Ф.	91
<i>УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	

педагогічних умов.

Проте не до кінця розв'язаною залишається проблема щодо змісту діяльності адміністрації закладу професійної освіти зі створення педагогічних умов для розвитку професійно важливих якостей майбутнього спеціаліста. Це стосується, зокрема, й підготовки майбутніх адміністраторів сфери послуг в закладах професійно-технічної освіти.

Дослідження стану управлінської діяльності зі створення умов для розвитку професійно важливих якостей майбутніх адміністраторів сфери послуг проводилось на базі Державного професійно-технічного навчального закладу «Харківське вище професійне училище сфери послуг».

Оцінка якості роботи викладачів показала її достатній рівень. Необхідно формувати позитивні мотиваційні установки на професійне самовдосконалення шляхом конкретизації професійних вимог до викладачів, критеріїв оцінки їх викладацької діяльності. Основними заходами розвитку мотивації професійного самовдосконалення мають стати розроблення та впровадження цільових програм, спрямованих на професійну підготовку, перепідготовку викладачів, розроблення індивідуальної траєкторії саморозвитку викладача, створення в освітньому закладі достатньої технологічної, наукової, інформаційної бази, яка б сприяла постійному професійному самовдосконаленню, та проведення такої кадрової політики, яка при ефективному стимулюванні професійного самовдосконалення викладачів забезпечувала б успішність роботи над собою кожного її суб'єкта.

Дослідження стану викладання предметів показало низькі оцінки за показниками щодо спрямованості позаурочної роботи на розвиток творчих здібностей і пізнавального інтересу з урахуванням потреб і можливостей здобувачів освіти, використання активних форм діяльності; залучення до позаурочної діяльності батьків, спеціалістів, органів учнівського самоврядування; використання матеріально-технічної бази закладу, можливостей зовнішнього середовища; вплив позаурочної діяльності викладача на пізнавальну активність здобувачів освіти; науково-методичного забезпечення підручниками, посібниками, методичною літературою.

Відтак, необхідно досліджувати інтелектуальні й творчі особистісні якості здобувачів освіти, домагатися диференціації впливу на розвиток кожного з них з урахуванням особистих інтересів учнів, мотивів, системи цінностей; стимулювати розвиток здібностей кожної особистості, розробляти систему занять з урахуванням творчого підходу до вивчення дисциплін.

Окрім того слід використовувати можливості зовнішнього середовища – залучати фахівців із діючих підприємств для навчання учнів та набуття ними практичних навичок впродовж всього терміну навчання, а не тільки під час навчальної практики; залучати батьків до учнівського життя, спільної участі у концертах, конкурсах, тематичних зустрічах, туристичних подорожах та позакласної роботи з предметів, використовувати можливості батьків щодо знаходження спонсорів для поліпшення навчально-технічної бази училища та роботодавців для майбутніх випускників.

Оскільки рівень управлінської діяльності зі створення умов для розвитку професійно важливих якостей майбутнього спеціаліста є достатнім, то слід удосконалювати даний напрямок роботи адміністрації закладу освіти.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ СПІВПРАЦІ ПЕДАГОГІВ, БАТЬКІВ УЧНІВ

Чернявська Н. І.

IMPROVEMENT OF COOPERATION ORGANIZATION BETWEEN TEACHERS, PARENTS AND STUDENTS

Cherniavska N. I.

Сучасна школа повинна допомогти дитині реалізувати освітні запити та виробити позитивну систему світогляду. Існує необхідність побудови нової адекватної концепції освіти через призму взаємовідносин між суб'єктами освітнього процесу. Цього можна досягти тільки за допомогою триєдиної діяльності. Її суб'єктами виступають учні, педагоги

та батьки.

При рішенні цієї багатопланової задачі ми використали один із провідних напрямків розвитку сучасної освіти – метод моделювання. Головною задачею, яка вирішується при створенні моделі взаємодії учнів, педагогів та батьків, є конструювання освітнього процесу, створення умов для повноцінного розвитку особистості дитини, її самоактуалізації.

Концептуальними основами взаємодії батьків, педагогів та учнів виступають: партнерські засади співпраці; забезпечення реалізації спільних програм та проєктів; створення умов для задоволення освітніх потреб учнів, педагогів та батьків; надання дитині реальних можливостей самоствердження у найбільш значущих для нього сферах життєдіяльності, де з максимальним ступенем розкриваються його здібності та можливості; формування емоційного поля взаємовідносин, що забезпечує поважне ставлення до всіх учасників освітнього процесу.

Визначимо педагогічні умови успішного впровадження розробленої нами моделі та програми щодо вдосконалення організації співпраці вчителів, батьків, учнів:

1. Оптимальність структури й змісту роботи, адекватних професійному рівневі й запитам педагогів: створення тимчасових творчих груп з метою супроводу поетапного впровадження комплексно-цільової програми.

2. Створення банку інформації з проблеми удосконалення співпраці вчителів, батьків, учнів; організація методичних виставок, презентацій, творчі відрядження для навчання та обміну досвідом і організації міжшкільних педрад, семінарів, конференцій із спільних проблем; тощо).

3. Науковий рівень керівництва: опанування нормативно-правовою базою щодо впровадження комплексно-цільової програми; залучення наукових консультантів, лекторів, які узагальнюють передовий перспективний досвід роботи та допомагають впроваджувати ідеї по впровадженню програми, а також являються співавторами та рецензентами нових програм, посібників, тощо.

4. Цілісність системи роботи, яка передбачає взаємообумовленість, взаємозв'язок між усіма структурними ланками, наскрізність змісту і його конкретизація стосовно кожної з них: чіткий розподіл обов'язків між усіма учасниками освітнього процесу, особливо в період впровадження програми, відстеженні результатів її впровадження; делегування повноважень з метою надання більшої самостійності структурним ланкам у прийнятті певних рішень та ефективній реалізації процесу впровадження програми.

5. Неперервність процесу підвищення педагогічної майстерності кожного педагога і педагогічного колективу в цілому: проведення на різних базах семінарів, тренінгів, практикумів, стажувань, педчитань з питань організації співпраці вчителів, батьків, учнів.

6. Відкритість і систематична оновлюваність роботи: заохочення ініціатив учителів щодо впровадження програми; постійне вивчення запитів і проблем учителів, труднощів щодо впровадження, запитів і побажань учнів та їх батьків.

7. Багатоваріантність, різноманітність: вчитель сам обирає, враховуючи свій життєвий і професійний досвід, форми і методи роботи.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Шунаєва М. В.

RESULTS OF THE STUDY OF MANAGEMENT OF THE PROCESS OF FORMATION OF PREPAREDNESS OF TEACHERS OF PRESCHOOL EDUCATION INSTITUTION TO INNOVATIVE ACTIVITY

Shunaeva M. V.

Готовність до інновацій стала умовою орієнтації людини у швидкозмінних і швидкоплинних світових процесах, умовою не тільки адаптації до них, а й власної життєтворчості. Тому педагогічний працівник, який хоче відповідати вимогам сьогодення,